

वासन्तिकः २ केलिक्रिलः ३ विदूषकः ४
प्रहासी ५ प्रीतिदः ६ । इति हेमचन्द्रः ॥
(यथा, नैषधे । १६ । ६४ ।

“दूरात्कृत्स्नमिरजलधेर्वाडवचिन्नभाउ-
भांतुल्लाग्यहनवहवनीकेलिवेहासिकोऽयम् ॥”
बोटा, स्त्री, दासी । यथा,—

“पीटा बोटा च सेटी च दासी च कृत-
हारिका ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

बोडः, पुं, गुवाकः । इति शब्दरत्नावली ॥ जटा-
घरे भूरिप्रयोगे च भोड इति पाठः ॥

बोडः, पुं, गोनसर्पः । बोडा इति भाषा । यथा ।
गोनासो मच्छली बोडः । इति भरतधृत-
विक्रमादित्यः । मत्स्यविशेषः । इति मेदिनी ॥

बोड्डी, स्त्री, पञ्चतुर्धाशः । इति मेदिनी ॥ बुडि
इति भाषा ॥

बोड्याः, त्रि, बह्वधातोस्तत्रप्रत्ययेन नियममेतत् ।
बहनीयः । वासः । इति सुभषोषयाकारणम् ॥
(यथा, हरिवंशे । ७५ । ८८ ।

“बोड्या बुड्ढेनेव घूःसदा रथमृद्धंति ॥”

परिचितयः । यथा, महाभारते । १२।४४।४५।

“न चैतेभ्यः प्रदातया न बोड्या तथाविधा ॥”

बोडा, [ऋ] पुं, (बहतीति । बह + ढप् ।
“बहिवहोरोदवर्णस्य ।” ६ । ३ । ११२ । इति

अकारस्योकारः ।) भारिकः । (यथा, भाग-
वते । ५।१०।२१ ।

“विषमगतां स्वशिविकां रङ्गुगव उपधार्थ्यं
पुरषानधिवहत् आह दे वोडाः वाध्वति-
क्रामत ॥”) ऋः । परिशेला । इति शब्द-
रत्नावली । (यथा, मनुः । ८ । २०४ ।

“अन्यां चेद्दृशयित्वा न्या वोडः कन्या प्रदीयते ।
उभे ते एकशुक्लेन वहेद्विजत्रवीभ्यः ॥”)

सुतः । इति मेदिनी ॥ अजडान् । ऋवभः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, महाभारते ।

११ । २६ । ५ ।

“तपोऽर्धोयं ब्राह्मणो धत्ते गर्भं
गौर्वाण्डारं धावितारं सुरङ्गो ॥”

बहनकर्त्तरि, चि । यथा, कुमारे । १ । १५ ।

“भागीरथीनिर्भरश्रीकराणां
बोडा सुडुः कल्पितदेवदायः ॥”)

बोडुः, पुं, सुनिविशेषः । यथा,—
“सनकश्च सनन्दश्च द्वतीयश्च सनातनः ।
कपिलश्चासुरिश्चैव बोडुः पञ्चशिखस्तथा ।
सर्वे ते दृष्टिमायान् महत्तेजान्मुना सदा ॥”

इत्याहिकाचारतत्त्वम् ॥

बोष्टः, पुं, हन्तम् । इति शब्दरत्नावली ॥ बोट्टा
इति भाषा । किन्तु लिपिकरप्रमादपाठोऽयम् ।

यच्छ न्यलप्यते ।

“तथा बोट्ट इति ख्याते हन्तं प्रसववन्धनम् ॥”

बोदः, चि, आर्द्रः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
बोदाणः, पुं, (बोदः आर्द्रः सन् अलतीति । अल +
अच् ।) मत्स्यविशेषः । वीर्याणि इति भाषा ॥

तत्पर्यायः । सहस्रदंष्ट्री २ पाठीनः ३ वदा-
लकः ४ । इति शब्दरत्नावली ॥

बोरकः, पुं, खेखकः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
बोरटः, पुं, कुन्दपुष्पम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

बोरपट्टी, स्त्री, मन्दरा । इति शब्दमाला ॥ माडुर
इति भाषा ॥

बोरवः, पुं, धान्यविशेषः । बोरो इति भाषा ।
अस्य गुणाः ।

“बोरवस्तु बुधैः प्रोक्तस्त्रिदोषस्य प्रकोपणः ।
मधुरस्वाभावपाकश्च प्रौहिः पित्तकरो गुरुः ॥”

इति राजवल्लभः ॥

बोरखानः, पुं, पाटलवर्णाश्वः । इति हेमचन्द्रः ॥
बोलं, स्त्री, (बोलयति प्रायशो निमग्नं भवतीति ।

बुल + अच् । यद्वा वा गतौ पिप्प्रादित्वात् कलच् ।)
स्वनामख्यातवणिग्द्रव्यम् । तत्पर्यायः । रक्ता-
पहम् २ सुखम् ३ सुरसम् ४ पिच्छकम् ५ विषम् ६

निर्झोहम् ७ वर्त्तरम् ८ पिच्छम् ९ सौरभम् १०
रक्तगन्धकम् ११ रसगन्धम् १२ महागन्धम् १३

विन्धम् १४ सुभगन्धम् १५ विन्धगन्धम् १६
गन्धरसम् १७ प्रहारिः १८ । अस्य गुणाः ।

“बोलश्च कटु तिक्तोष्णं कषायं रक्तदोषघ्नम् ।
कषपित्तामयान् हन्ति प्रद्रादिवजापहम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

तत्पर्यायगुणाः ।
“बोलं गन्धरसः प्राणपिच्छगोपूरसाः समाः ।
बोलं रक्तहरं शीतं मेघं दीपनपाचनम् ॥
मधुरं कटु तिक्तश्च यद्दं खेदविदोषघ्नम् ।
ज्वरापसारकुष्ठं गर्भाशयविशुद्धकम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

बोकः, पुं, (वातीति । वा + कलच् ।) रसगन्धः ।
इत्यमरः ॥

बोककः, पुं, खेखकः । इति शब्दरत्नावली ॥
बोलाहः, पुं, अश्वविशेषः । यथा,—

“बोलाहस्त्वमेव ख्यात् पाण्डुकेश्वरनाजधिः ॥”
इति हेमचन्द्रः ॥

बोहिल्यं, स्त्री, यानपात्रम् । इति हेमचन्द्रः ॥
बोहाज इति भाषा ॥

बौ(नौ)डं, स्त्री, (उड्नेन कृतम् । बुड् + अच् ॥) उड-
कृतनिरीश्वरशास्त्रम् । तत् सर्वैः शास्त्रकारैः
स्विकृतं अतएवास्याम् । जिनधर्मः । यथा,
“ततो बृहस्पतिः शक्रमकरोद्ब्रजदर्पितम् ।
यश्चान्तिविधानेन पौष्टिकेन च कर्मणा ॥
गत्वाय भोज्यामास राजपुत्रान् बृहस्पतिः ।
जिनधर्मं समाख्याय वेदवाहं च वेदवित् ॥
वेदत्रयीपरिभ्रष्टांश्चकार विषयाधिपः ।
वेदवाह्यान् परित्राय हेतुवाद्दसमन्तितान् ।
जघान शक्रो वज्रेण सर्वधर्मेण बहिष्कृतान् ॥”
इति मात्स्ये सोमवंशाहकौर्त्तनं नाम २४ अः ॥
बुड्धसन्धिनि, चि ॥

बौषट्, अ, (उड्धतेऽनेन हविरिति । बह + बाहुल-
कात् ङौषट् ।) देवहविर्दानमन्त्रः । तत्पर्यायः ।
खाहा २ औषट् ३ वषट् ४ खधा ५ । इत्य-

मरः ॥ एते पञ्च शब्दा देवहविर्दाने बह्वि-
सुखाहुतौ वर्तन्ते । देवाय हविषो दानं देव-
हविर्दानम् । तत्र देवा इन्द्रादयः अत्र पितरो
देवता इति स्मृत्येत्तोऽपि देवा हविर्दानं इत्यनेन
एते मन्त्रा इति सूचितम् । अमन्त्रत्वे खाह्येव
हविर्भूजमिति रघुः । खाहाययं मन्त्रमेदे
स्त्रियां खाहामियोषितोति कोषान्तरम् । खाहा
इत्यादि । औषट् तालथादि ऋह्वन्त्यमध्यम् ।
वौषट् वषट्द्वयं ऋह्वन्त्यमध्यम् । खधा इत्यादि ।
इन्द्राय खाहा । इत्यादिप्रयोगः । इति भरतः ॥

व्यंशकः, पुं, (विगतोऽंशो विभागो यस्य ।
हेदादिना प्रायो विभागानर्हत्वादस्य तथा-
त्वम् ।) पर्यंतः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

व्यंसकः, पुं, (वि + ं + व्यंस + क्तुल् ।) धूर्तः । इति
हेमचन्द्रः ॥

व्यंशितः, चि, (वि + व्यंस + क्तः ।) प्रतारितः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥

व्यक्तः, चि, (वि + व्यञ्ज् धामौ + क्तः ।) प्राज्ञः ।
इत्यमरः । स्फुटः । इति मेदिनी । (यथा,
साहित्यदर्पणे । ३ । १ ।

“विभावेनानुभावेन व्यक्तः सञ्चारिणा तथा ।
रसनामेति रत्नादिः स्थायी भावः सचेतसाम् ॥”)
पुं, विष्णुः । यथा,—

“वक्तो वायुरधोक्षजः ॥”
इति तस्य बह्वसनामस्तोत्रम् ॥

व्यक्तदृष्टार्थः, पुं, (व्यक्तं स्फुटं यथा स्यात् तथा
दृष्टोऽर्थो येन ।) वाची । तत्पर्यायः । प्रवक्षी
२ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

व्यक्तरूपः, पुं, (व्यक्तं रूपं यस्य ।) विष्णुः । यथा,
“अहम्नो व्यक्तरूपश्च बह्वसनिदगन्तजित् ॥”
इति तस्य बह्वसनामस्तोत्रम् ॥

व्यक्तरूपयुक्ते, चि ॥

व्यक्तिः, स्त्री, (व्यन्यतेऽनयेति । वि + व्यञ्ज् +
क्तिन् ।) पृथगात्मिका । इत्यमरः । जनः । इति
हेमचन्द्रः ॥ स्रष्टा च । (यथा, रघुः । १।१०।

“तं यनः ओतुमर्हन्ति सदसदात्किञ्चेतवः ।
हेनः संजल्पतेऽस्यौ विशुद्धिः ज्ञामिकापि
वा ॥”

भूतमात्रम् । यथा, गीतायाम् । ८ । १८ ।
“अव्यक्तादव्यक्तयः स्वर्गाः प्रभवन्त्यहरागमे ॥”
“व्यक्तव्यचारापर्यायं भूतानि ॥” इति तट्टी-
कायां स्वामी । न्यायशास्त्रोक्तपाठवदार्थः ।
यथा, साहित्यदर्पणे । २ । २५ ।

“सामर्थ्यमौचित्यौ देयः कालो व्यक्तिः स्वरादयः ।
शब्दार्थस्थानवच्छेदे विशेषस्त्वितिहेतवः ॥”)

व्यगः, त्रि, (विदहं व्यगतोति । व्यग + ऋच्-
न्तेति घाथुः ।) आसक्तः । (यथा, महा-
निर्वाणतन्त्रे । ३ । १२४ ।

“सुब्बा धनार्जने व्यग्राः सदा चञ्चलमानसाः ॥”)
आकुलः । इत्यमरः । (यथा, कुमारे । ७।२।

“वैवाहिकेः कौतुकसंविधाने-
यं हे गृहे व्यग्रपुरन्धिवर्गम् ॥”